

ПРОПОЗИЦІЇ
Міністерства юстиції України до проєкту Закону України
«Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні
правопорушення щодо окремих питань здійснення габаритно-вагового
контролю»
(реєстр. № 3743 від 25 червня 2020 року)

Міністерство юстиції України підтримує проєкт Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо окремих питань здійснення габаритно-вагового контролю» (далі – проєкт Закону).

Водночас висловлюємо такі зауваження та застереження.

1. Підпунктом 3 пункту 1 проєкту Закону передбачається частину другу статті 132¹ КУпАП викласти в новій редакції, якою передбачити, що «порушення правил проїзду великогабаритних і великовагових транспортних засобів, автомобільними дорогами, вулицями або залізничними переїздами, зокрема, при перевезенні *неподільного вантажу* без відповідного дозволу або *подільного вантажу* – тягне за собою накладення штрафу в розмірі: сто неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм до 2 % включно; триста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм від 2 % до 5 %; п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм від 5 % до 10 % включно; однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 10 %, але не більше 20 %; *двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян* у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм *понад 20 %, але не більше 30 %*; *трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян* у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм *понад 30 %*».

Зазначені положення проєкту Закону не враховують норм Закону України «Про автомобільний транспорт», статтею 60 якого встановлено відповідальність за порушення законодавства про автомобільний транспорт та абзацом шістнадцятим частини першої якої передбачається, що за перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм *понад 20 %* при перевезенні вантажу без відповідного дозволу – штраф у розмірі *двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян*.

Крім того, аналіз законодавчих актів, що регулюють відносини у сфері транспорту, зокрема Законів України «Про транспорт», «Про автомобільний транспорт», «Про автомобільні дороги» та «Про дорожній рух», не виявив юридичного визначення таких понять як «*подільний вантаж*» та «*неподільний вантаж*», що не враховує принципу нормотворення щодо юридичної визначеності та ускладнить застосування зазначеного положення суб'єктами відповідних правовідносин.

2. Підпунктом 5 пункту 1 проєкту Закону пропонується КУпАП доповнити статтею 188⁵², передбачивши відповідальність за невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

У зв'язку з цим слід зазначити, що Законом України від 25 квітня 2019 року № 2704-VIII «Про забезпечення функціонування української мови як державної» КУпАП вже доповнено статтею 188⁵² «Порушення закону щодо функціонування і застосування української мови як державної».

Враховуючи викладене, порядковий номер статті 188⁵² КУпАП в редакції проєкту Закону потребує перегляду.

3. З метою дотримання вимог нормопроектувальної техніки, а саме логічної послідовності, належної ясності викладу і точності опису, пропонуємо абзац другий підпункту 6 пункту 1 проєкту Закону викласти в такій редакції:

«слова та цифри «статті 122, статтями 122²» замінити словами та цифрами «статті 122, частиною першою статті 122-2, статтями»;».

4. Підпунктом 9 пункту 1 проєкту Закону пропонується, зокрема, частину сьому статті 258 КУпАП викласти в новій редакції.

Водночас зазначені зміни не відповідають вимогам нормопроектувальної техніки, оскільки в зазначеній частині статті 258 КУпАП доповнюються окремі слова, а основна частина тексту залишається без змін.

5. Підпунктом 11 пункту 1 проєкту Закону передбачається частину другу статті 279⁵ КУпАП доповнити реченням такого змісту: «Уповноважена посадова особа центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті (за умови ідентифікації такої посадової особи за допомогою електронного цифрового підпису) отримує інформацію з Єдиного державного демографічного реєстру про реєстрацію місця проживання фізичної особи – вантажовідправника.».

До того ж КУпАП в цілому оперує терміном *«електронний цифровий підпис»*.

Зазначені положення не враховують норм Закону України «Про електронні довірчі послуги», який встановлює, що електронна взаємодія фізичних та юридичних осіб, яка потребує відправлення, отримання, використання та постійного зберігання за участю третіх осіб електронних даних, аналогі яких на паперових носіях повинні містити власноручний підпис відповідно до законодавства, а також автентифікація в складових частинах інформаційних систем, в яких здійснюється обробка таких електронних даних та володільцями інформації в яких є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації державної форми власності, повинні здійснюватися з використанням кваліфікованих електронних довірчих послуг.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації державної форми власності, державні реєстратори, нотаріуси та інші суб'єкти, уповноважені державою на здійснення функцій державного реєстратора, для засвідчення чинності відкритого ключа використовують лише кваліфікований сертифікат відкритого ключа, а для

реалізації повноважень, спрямованих на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків фізичної або юридичної особи відповідно до закону, застосовують *виключно* засоби *кваліфікованого електронного підпису* чи печатки, які мають вбудовані апаратно-програмні засоби, що забезпечують захист записаних на них даних від несанкціонованого доступу, від безпосереднього ознайомлення із значенням параметрів особистих ключів та їх копіювання (частина друга статті 17 зазначеного Закону).

Враховуючи наведене, положення проєкту Закону потребують перегляду та доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень.

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА